

ಕಥೆ

ಕರ್ಮಿ ಪಾಲಯ ರವಿಕೆ

■ ಮೊಗ್ಗಿ ಗಣೇಶ್

ಒಂದು ನಗರ ಜಗತ್ತಿನ ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿತ್ತು. ಮಹಾನಗರಗಳು ಉಕ್ಕು ಹಾಗೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಉತ್ಪನ್ನಗಳ ಮೂಲಕ ಎತ್ತರದ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಜನರ ಹಬ್ಬುವಿಕೆಗೆ ಭೂಮಿಯ ಜಾಗವೇ ತಕ್ಕದಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೆಟ್ಟಗಳನ್ನೇ ಕಡಿದು ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ದಂಧೆ ಮೇರೆ ಮೀರಿತ್ತು. ಬಿಲ್ಡರ್, ಡೆವಲಪರ್ಸ್ ಎಲ್ಲರಿಂದ ರಾತ್ನೋರಾತ್ರಿ ಬಂದರೊ... ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೀದಿಗೊಬ್ಬರು ಪುಠಾಂಗಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿಬಂದು ಧಮಕಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಅವರೇ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರೂ, ಭೂ ಮಾಫಿಯಾದ ಉದ್ಯಮಿಗಳೂ ಆಗಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತೆ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪರಾಧಗಳು ಮಿತಿ ಮೀರಿದ್ದವು. ಭೂಗತ ಜಗತ್ತು ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿಸಿತ್ತು. ಬರ್ಬರ ಹಲ್ಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ಕೊಲೆ, ಅತ್ಯಾಚಾರಗಳ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿ, ಓದುಗರಿಗೆ ಆ ಕೆಟ್ಟ ಸುದ್ದಿಯ ರಸಗವಳ ತಿನ್ನಿಸಿ ಕೈ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಕಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಂಕ್ಟ್ ಬೇರು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ದಿನಾ ಸಾಯೋರಿಗೆ ಅಳೋರು ಯಾರು ಎಂದು ಯಾರು ಯಾಕೆ ಹೇಳಿದ್ದರೂ? ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ, ಮಾನವ ತಾರತಮ್ಯದ ಜೀವಿ. ಭೇದಗಳ, ಒಡಕುಗಳ, ಅಸೂಯೆ ಅಕ್ರಮಗಳ ಜೀವಿ. ಮಾನವರ ನಗರವೂ ದಾಹವೂ ಅಂತಾದ್ದೇ; ವಿಪರಾಸ ಅಲ್ಲ. ಅದು... ಅದರಲ್ಲೇ ಮಾನವ ಉನ್ನತಿಯ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವೂ ಅಡಗಿದೆ. ಆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಗಳು ಈ ಕಥೆಯ ನಾಯಕನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಅವನ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹುಡುಕಾಡಿದರೂ ಪತ್ತೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುದ್ದು ಮೊಲದಂತಿದ್ದ ಮುಗ್ಧ ಮಗಳು. ತುಂಬ ಚೆಲುವೆ. ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಯಾಕೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿ; ಯಾವನ ಜೊತೆ ಓಡಿಹೋದಳೋ

ನಿನ್ನ ಮಗಳು ಎಂದು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮಗಳ ಅಗಲಲಾರದೇ ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ ರಂಪ ಮಾಡಿ ಜಗಳ ತೆಗೆದು ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಹಲ್ಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ವಯಸ್ಸಾದ ನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಏಕಮಾತ್ರ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮುದ್ದಿನಿಂದಿಲ್ಲ... ಉಸಿರಿನಿಂದ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಮಗಳು ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಹೋದಳು ಎಂದು ಪ್ರತಿರಾತ್ರಿ ಹೆಂಡತಿ ದುಃಖಿಸದೇ ಮಲಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನದವನಿಗೆ ಬಾಳುವೆಯೇ ಸಾಕೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಗರ ಬಿರಿದು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ನೀನು... ಒಂದು ಸಮಾಧಿಯನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಲಾರೆ ಕೊನೆಗೆ ಎಂದು ಹೆಂಡತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಗರದ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಸ್ವರ್ಗ ಮೇಲೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಖಾರ ಮಂಡಕ್ಕೆ ತಿಂದು ವಿಪರೀತ ಸಿಹಿ ಚಹಾ ಸಮಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ನಗರವಿಗೇ ಬೆರಳ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆಗಳ ಎಟುಕಿಸಿಕೊಂಡು ಏನನ್ನಾದರೂ ದೂರದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನಬಹುದಿತ್ತು. ಅತ್ತ ಸರ್ಕಾರಿ ಕಚೇರಿಗಳು ಭೂ ಮಾಫಿಯಾದಾರರಿಗೆ ಮಣೆ ಹಾಕಿದ್ದವು. ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟರೆ ಏನೆಲ್ಲ ಮಹಿಮೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ದರಿದ್ರರ ಬಾಳು ಯಾವತ್ತು ತಾನೆ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿದೆ? ಬಾಚಿ ಬಾಚಿ ಗೋರಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಗೋರುವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಿರತರಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಬೆಲೆ ಗಗನಕ್ಕೇರಿತ್ತು. ಈ ಗುಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ತಮಗೇನು ಫಲ ಎಂದು ಮಾರಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ಬೀದಿ ಪಾಲಾಗಿಯೋ ಗಣಿ ಉದ್ಯಮದ ಜೀತಗಾರರಾಗಿಯೋ ನಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಯೋ ಅಕ್ರಮಗಳ ಸಲೀಸು ಸುಳ್ಳು ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನೂಕುನುಗ್ಗಲಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಂತವರಿಗೆ ಅಂತವರೇ ನಾಯಕರು ಸಲೀಸಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅಂತವರ ಜೊತೆಯೇ ಸ್ನೇಹ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ನಗರಕ್ಕೆ

